Reuchlin, Johannes ; Guarinus <Veronensis>: Vocabularius breviloquus / Joh. Reuchlin. [Enth.:] Ars diphthongandi / Guarinus Veronensis [u.a.]

[Straßburg: Georg <Husner>], 30. Sept. 1496

De T et V

Itē supra ꝯstruit᷑ cū solo accusatiuo. sup vero qñq̧ cū accō. qñq̧ cum abltō. Qñ eṁ sup ponit᷑ ꝓ de. vel in. cōstruit᷑ cū ablatiuo tm̄. vt sup priamo. i. de priamo. et sup viridi fronde. i. in viridi frōde. alit᷑ cōstruit᷑ cū accō. Itē supra ponit᷑ ꝓ positiuo. Et ꝯparat᷑ supra supior. suprem⁹. vel summus. Iñ supius. supreme vł̄ summe aduer. Et hec sup̄mitas tat̾. Et super⁹ ra. rū. et hic superus ri. de⁹ celestis. ꝛ cor. primā sup. Et ꝯponit᷑. desup ꝛ insup. Et pñt eē due ptes. de sup. ꝛ in sup. et tūc su. acuit᷑. vt de sup terrā.

Sursum vel susum. aduer. loci. ꝫ Hug. Et vt dic̄ Pap̄. Susum in supiori pte in loco sigt. sursum ad locū.

De T

Tam aduer. q̄ntitatis vel ꝯpandi vel similitudinis.

Tamen est cōiunctio aduersatiua

Tametsi ponit᷑ ꝓ ꝙuis. et est ꝯiūctio aduersatiua. Et ꝯponit᷑ a tam ꝛ etsi. Uel ē q̄dā irregularis cōgeries vocū q̄ ponit᷑ ꝓ vna pte. Uñ Heb. vj. dr̄. Tametsi ita loquimur. Uel ꝫm aliā lrām. Tamen et si ita loquimur.

Tandē. i. aliqñ. in fine.

Tantisp. i. tm̄ vel interea. ꝛ videt᷑ eē ꝯpositū a tantis ꝛ per.

Tbau dr̄ esse aduer. admirantis

Temere aduer. i. p̄sumptuose. fatue. stulte. sine causa. sine ꝯsilio.

Ten⁹ est p̄positio abltō casui deseruiēs. Pōt etiā eē aduer. et est tenus idē qđ ꝓpe vel iuxta.

Typice aduer. i. figuratiue.

Totiēs aduer. nūeri. et dr̄ a tot.

Trans. i. vltra. Et vt dicit Prisci. i tractatu p̄positionū q̄ñ trās cōponit᷑ cū dictione incipiēte a d. vel n. vel i. ꝯsonante. abiicit᷑ n. s. vt traduco. trado. trano. traiicio. In aliis ꝯpositōib⁹ remanet integra Unde. Si cōponat᷑ trans littera nulla mouetur. Trano. traiicio. trado traduco remotis.

Tricies aduer. nūeri. i. triginta vicib⁹. et dr̄ a triginta.

Tridie aduer. a triduū dr̄.

Trigies aduer. numeri. id est triginta vicibus. a triginta dr̄.

Tuatim aduer. ꝑsonale. i. tuo more. vel more tue gētis vł̄ patrie. Silr̄ distingue meatim ꝛ suatim. Et scias ꝙ aduerbiis nō accidit numer⁹ neq̧ persona. vt dixi in meatim.

Tusim aduer. i. minutim. cōcisim. vł̄ ꝑcussim. et dr̄ a tundo dis.

De V

Uah qñq̧ sigt gaudiū. et est interiectio gaudētis. Uñ Esa. xliiij. Uah calefact⁹ sum vidi focū. Et Aug. dic̄. Cū delectamur dicim⁹ vah. Itē qñq̧ denotat derisionē vł̄ increpatōꝫ. vñ Mat. xxvij. Uah q̄ destruit templū dei ꝛc̄.

Ualde. i. fortiter. nimis vehementer. ꝛ dicitur a validus per syncopaꝫ pro valide ꝫm Priscianū.

Uau est aduer. admirāt̾ vł̄ iurāt̾. Uau etiā nomē est cuiusdā elementi apud hebreos. s. v. ꝯsonātis.

Ubertim aduer. i. abundanter.

Ubi est aduer. loci vł̄ interrogādi. ꝛ sigt et interrogat in loco. Itē est aduer. tpis. vt Ubi. i. postq̧ vel qñ. Itē est aduer. q̄litatis. vt vbi. i. qualiter. Et quantitatis vt vbi. id ē quantū. Et similitudinis. vt vbi. i. sicut. Est etiā qñq̧ aduerbiū increpantis vel admirantis. Unde Geñ. iij. Adā vbi es. quasi dicat. in quāta miseria es ꝛ in quāta angustia es. Miser q̄d fecisti. in quātū peccatū cecidisti. Bñ eṁ sciebat deus vbi esset. sed q̄si admirādo increpat eū ꝙ in tantū peccatū delapsus erat. Et nota ꝙ vbi recipit vndecim intercōpositōes ꝛ syllabicas adiectōes. vt Sicubi. Necubi. Alicubi. Nūcubi. Ecubi. ex en. et vbi cōpositū. Ubiq̧. vbiubi. vbiuis. vbilibet. vbicūq̧. vbinā. Inueniuntur etiam quedā alia que videntur cōposita ab vbi. vt Atubi. astubi. postubi. sed potius sunt quedā irregulares vocum cōgeries. et fungunt᷑ loco vnius dictionis aliquando. Item vbi tam simplex q̧ composita eius possūt exigere genitiuū ex vi distributionis. vt Ubiq̧ locorum. id est in quolibet locorum. Et vbi locorum. id est in quo locorum. Similiter et vbiuis locorum. vbicūq̧ locorū.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-ii-33/0724
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG